

[Arne Larsen.]

masse. Det havde intet med normaliseringen at gøre. Jeg forstår ikke, at socialdemokratiet lod sig drive derhen, at man i boligforliget ikke stod fast og sagde: hertil og ikke længere vil vi gå. Nu har vi blamagen, og nu gælder det altså om at rette så meget på denne lovgivning som overhovedet muligt.

Der blev gennemført visse ændringer i foråret, og man siger fra de borgerlige partiers ordføreres side: lad os nu vente og se, hvilke konsekvenser det får, hvordan det nu udvikler sig, efter at vi har gennemført disse ændringer. Ja men jeg tror ikke, det bliver et hak bedre, fordi vi har gennemført de ændringer. Der stilles altså nu krav om, at der skal være selvstændigt toilet, der skal være badeindretninger og centralvarme i de ejendomme, der kan opdeles til ejerlejligheder. Hvad betyder det? Det betyder en bølge af moderniseringer, hvor man indretter meget små faciliteter: toiletter på 1 m², hvor der også er en bruseindretning, man installerer måske gasvarmere til opvarmning af lejligheden, og dermed opfylder man altså betingelserne for, hvordan en ejerlejlighed bør være rent kvalitetsmæssigt. Det betyder uendelig høje lejestigninger for de stakler, som skal blive boende, men det er deri, finessen ligger: når man præsenterer lejerne for disse nye lejeforhøjelser på grund af moderniseringerne, er der ikke nogen af dem, der er i stand til at blive boende, så flygter de hurtigst muligt, som vi så det ude i Griffenfeldsgade, og så har spekulanten fri rådighed over den fraflyttede lejlighed, så er den til salg til sådanne formidable priser, som hr. Helge Nielsen nu også har anskueliggjort det for os. Jeg tror altså ikke, at disse bestemmelser får nogen virkelig indvirkning på prisniveauet, tværtimod.

Og så vil jeg sige, at vi skal da være glade for, at fru Lis Møller har omvendt sig og nu er klar over, at ejerlejlighedsloven var et fejlgreb. Det er lidt sværere at få hr. Ib Thyregod og andre overbevist, men det kan måske ske sådan lidt efter lidt, pø om pø.

Boligministeren (Hastrup): Jeg finder ikke anledning til at gå nærmere ind på en række af de ting, der er fremdraget, navnlig måske den måde, hvorpå tingene er blevet

omtalt. Jeg synes, at udtrykket røverlov var et meget stærkt udtryk.

Må jeg for en ordens skyld bekende, at jeg tidligere har været medlem af bestyrelsen for Boligfonden for enlige Mødre, men er udtrådt i kraft af det forhold, at en minister som bekendt ikke må sidde i bestyrelsen for en forening. Dette tilfælde, synes jeg, understreger måske, at denne regel kan være ganske rigtig, men fru Lis Møller har naturligvis lov til at have sin mening, og det er jo da før set, at en formand i en beretning har givet udtryk for selvstændige synspunkter.

Men det, jeg gerne ville have lejlighed til at sige, er, at når det nu sidst af hr. Arne Larsen kritiseres, at vi siger: vent og se, så siger vi jo det på baggrund af den skærpeelse, som er gennemført for nu 4-5 måneder siden. Denne skærpeelse indeholdt en bestemmelse, hvorefter sælgeren af en ejerlejlighed ikke kan betinge sig en pris, der er højere end lejlighedens værdi, og der er fastlagt regler for, hvad man mener ved lejlighedens værdi. Den må ikke være højere end gældende i situationer, hvor der fandtes en passende boligreserve og var en rimelig balance mellem udbud af og efterspørgsel efter de enkelte kategorier af ældre og nye lejligheder. Det er sagt videre i denne regel, at hvis sælgeren har taget en højere pris, kan han dømmes til at nedsætte prisen, og han kan ikke af den grund frigøre sig fra salget, eller omvendt: køberen har stadig væk ret til at overtage lejligheden og til den pris, som retten finder nødvendig.

Jeg har i anledning af denne sags behandling forespurgt i boligministeriet, om man har eksempler på sager, der er indbragt i henhold til denne prisbeskyttelsesforanstaltning for dem, der køber ejerlejligheder. Det har man ikke fået kendskab til i boligministeriet. Det er muligt, der kan være indbragt sager for retten, men det er altså så nyt på dette område, så vi endnu ikke har en eneste retsafgørelse efter den skærpede lovs bestemmelser at kunne henvise til. Derfor vil jeg henstille, at man nu ser situationen noget an. Jeg gør opmærksom på, at disse bestemmelser om priskontrol af ejerlejligheder, altså priskontrol via de muligheder, der er for at indbringe sagerne for retten, gælder samtlige ejerlejligheder, der sælges efter 1. juli 1969.